Imprimat legal.

CONTIMPORANUL

ANUL V. No. 68 IULIE 1926 EXEMPLARUL 5 LEI

MARCEL IANCU

DANS

BIBLIOTECA UNIVERSITARĂ ROMÂNIA

PENTRU ISARLÂK

de ION BARBU

Stinsă, poleirea cărnii (şi aleasă)
Isarlâk încinsă, Isarlâk mireasă!
Limpeziţii în mine doisprezece turci
Intre făţuite pietre să mi-i culci:

Inima — raiaua — osul feţii spân
Ţeasta, nervii torşi în barbă de stăpân
Clatină-i la Ciprul Negru, — în albeaţă
De sonoră vale într'o dimineaţă.

Vis al Dreptei Simple... poate geometria
Săbiilor trase la Alexandria
Libere, subt ochii de senin oţel
Ai înfăptuitei linişti El Gahel.

Sulițată creastă, inegală cegă,
Limpezi lame prinse'n ţara ei norvegă
Răcoriţi ca scuţi zonele de aer
Resfiraţi cetatea norilor în caer...

Eu, subt piatră turcă, luat de Isarlâk
La o albă apă întru bâldâbâc.

Fie să-mi clipească vecin'ce, abstracte,
Din culoarea minţii ca din *prea* vechi acte
Eptagon cu vârfuri sterpe şi la fel
Şapte semne luate ciclic:

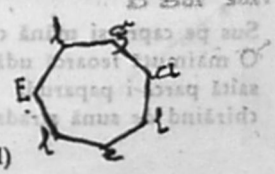

(El gahel)

ŞTIINŢE NATURALE

LUNA

către Soare: Dă-mi un pol.
Soarele: N'am. Mă sugi destul.
Din răzbunare anul următor i-a înscenat o eclipsă. Nesimţitoare, în aceiaş seară a apărut plină ca o doică. Ar avea o scuză: era constrânsă de Calendar. Dar e cu două feţe. Câteodată se fardează tare şi iese la gard.
Complect anti muzicală. Dacă ar ştii poeţii!
Dă semne serioase de demenţă: Se învârteşte în acelaş timp în jurul ei (după coadă). (In jurul pământului (pentru o pâine) şi în jurul soarelui (din spirit de imitaţie).
Trebuie să se odihnească ziua. Noaptea se ocupă de câini. **Luna ştie.**

J. G. Costin

Jazz-band de lăutari Ţigani...

Melodie cleioasă ca mierea din stupuri,
Cădelniţă vrajă în cruci peste trupuri,
Pe ceară şi humă arde tămâie
Mirosind busuioc şi-aducând a lămâe.

Peste cei strânşi în salonul de zgură
Pe preţuri de fluturi cu-origină pură
Păianjănul dansului îi ţese 'ntr'o pânză.
Suflet cu suflet lui să se vânză...

Pierzându-şi privirea maramă pe vânt
Perpendicularul violonist sfânt
Pe prima vioară aleanu-şi suspină
Şi gândul de rob spre noi îşi înclină...

Şuer de doină din sat ruinat
Valuri de vervă ţimbalele bat
In măduva zidului de aer vopsit
Geme un flaut şi-un bas oropsit...

Albastru de aur cu soare pe coastă,
Pentru schilozi petrecerea-i proastă...
Pentru cei zveltţi prilejul e bun
Sânii să-şi umple cu prune din prun.

Al. A. Tudor-Miu

CAHIERS d'ART
Buletin lunar de actualitate artistică
revistă luxoasă tratând probleme de plastică, arhitectură, bibliofilie, bogat ilustrată de cei mai de seamă artişti ai vremei.
Director: Christian Zervos
Edit. A Morancé
Paris, 31 rue Fleurus
Abonament anual 38 frc.

Academia de Artă Decorativă
Director: A. VESPREMIE
a deschis cursurile sale de desen, pictură, metaloplastie, batik, gravură, legătorie, reclamă etc., etc. în noul său local din Str. Câmpineanu (fost casa Artel)

Marş funebru pentru înmormântarea unei idei

Plouă.
Cad alice pe burlane
şi pe geamuri;
dinţi clănţăne prin ramuri,
bat pe uliţi darabane.

Inceput de mascaradă?
— de la colţ apare-un dric
alb în care nu-i nimic
tras de-un cal în trap pe stradă.

Calul e în negru fald
şi în frunte are-un corn,
de sub masca-i ochiul morn
râde ades ca un smarald.

Sus pe capră-şi mână coada
O maimuţă leoarcă udă;
saltă parcă-i paparudă
chirăind de sună strada.

Iată nostimul convoi:
Dricul alb şi calul negru!
Bietul cal cu mers integru
S'a umplut tot de noroi.

Plouă! Plouă!
Pe burlane
şi pe geamuri
şi în ramuri
sună ude darabane.

— „Hai părinte, c'ai rămas
de căruţă!" (E un popă
care merge în sincopă:
şchiop e cel de-al doilea pas.)

Calul grav întoarce ochii
ca să vadă'n şolduri dacă
mai e haina cea săracă —
şi se'mpiedică în rochii.

— „Plângi părinte? Mare trudă
Stele de nămol răsar
pe sutană şi cu-amar
smocuri tragi din barba udă.

„Hei, sughiţi pe uliţe
popă prost;
duci un mort care n'a fost —
sub asvârlituri de suliţe..."

. . . . . .

S'au pierdut în zare...
Biet convoi!
Au rămas apoi,
pe unde a trecut maimuţa
calul, popa şi căruţa,
două fulgere 'n noroi.

F. Aderca

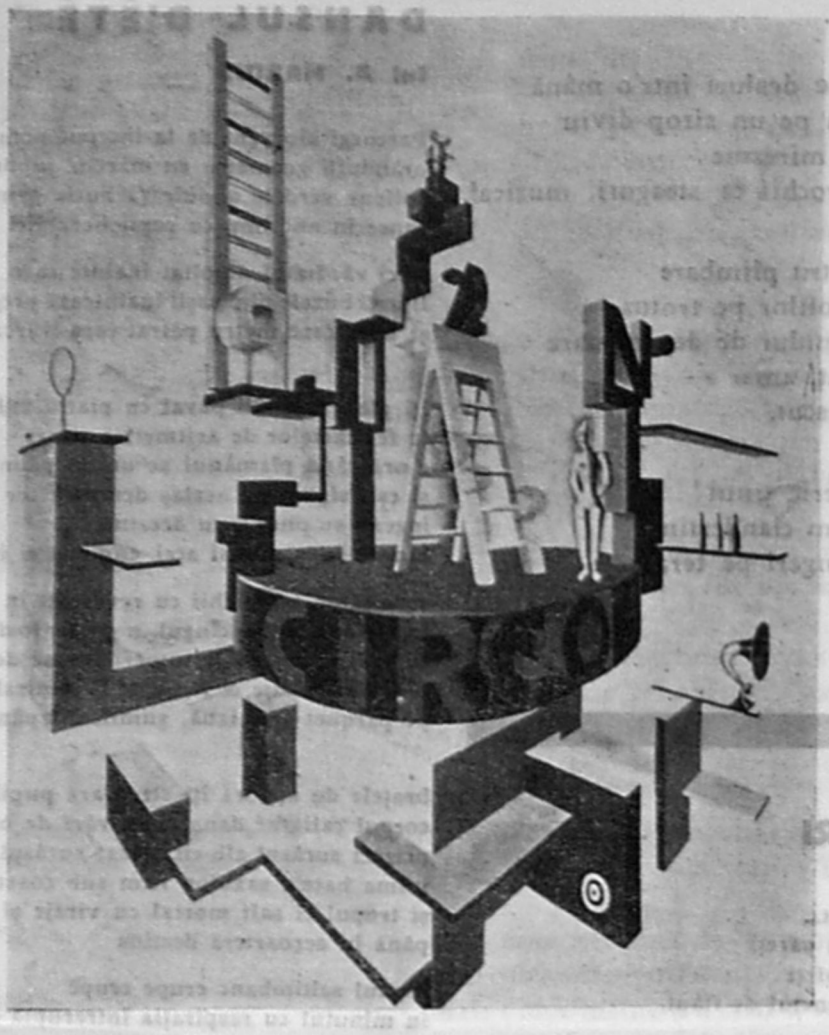

VINICIO PALADINI:
(Roma)
CIRC

Expoziția internațională de Artă din Veneția (1926)

Schnurrmilch

bum bum barind ruckturtelsak
bestockt beschirmt dle adlerkrill
in scheiben roh gefrickt gefrackt
ein hui und pfui dem schnabeschnill

lammdi lammda im bretterbaum
im autonomobilen reich
alotria trio quartett
und hanst im backen in den streich

und pflückt das edel zagt das eich
mit einer brust und einem arm
und tabledhotet to to ast
wild wie ein brett in einem darm

hans arp (Zürich) 1926

Aladàr Tamàs

(Traducere din limba ungară)

Kälte funkelt an den Strassen
Weiss sind wir
und fliegen fort wie din Weihnachten.
Andächtig sind die Schneefelder und die Stimme ertönt im Glase.
Nur das Herz ist unbeweglich und unter der Kristalen sind heiss die Blumen.
Ich kann nicht ruhiger sein als die Tiefe und nicht erhabener als die Unteilbarkeit
in Entfernungen geht Tiefe die Seele
mein einfaches Leben hatte mein Sehnen aufgelebt, in leeren Gängen wandle ich und habe meine Hoffnungen restlos aufgezündet.
Die Tage sind mit der winterlichen Reinheit verschweisst und nur selten ist der Mond sichtbar.
Ich denke von der Ferne.
Erbarmungslos sind die Stunden und leben mit Feuer in der Stile.
die Traurigkeit trügt nicht und schluchzt bleitönig.

VILEGIATURĂ

Strânge lumina cursă pe dealuri într'o mână
să sorbi aurora toată ca pe un sirop divin —
plimbă vântul obositor miresme
şi-au fluturat aproape rochii ca steaguri, muzical.

Nu-i prevăzută ora pentru plimbare
dar confuz marşul pantofilor pe trotuar
albă procesiunea pensionului de domnişoare
nepătruns cântec, neuitat, amar —
din văluri şi priviri crescut.

O! Industrial şi climateric ţinut!
Arată în dimineaţă drum clandestin
către ceruri simple cu îngeri pe terasă!

Sergiu Dan

Piatra-Neamţ 1926.

CHIBRITURI

Te caut... te caut...
Duh închis între pereţi
Ochii după logofeţi
Vino 'ncet ca sunetul de flaut,

Duh sălbatic în trup crud
Sunt închişi şi n'au destule chei
Vino ca 'n culcuşul unor smei
Floare fină de roş ud.

Sfarmă sipetul de chin,
Slobozeşte dorul plin.
Am puteri, nu pot umbla,
Mâna ta... mâna ta..

Caut trupul tău de sgură
Şi sărutul vechiu pe gură
Trubadur şi logofăt
Cu obrazul de omăt.

Gândul meu, gândul meu
A născocit pe Dumnezeu.
Şi neputincios te caut
In concert rotund de flaut.

Cheie asvârlită în pustiu
Sipetul l'aş descuia
Vreau în pumni pământul viu:
Sânul tău... mâna ta...

In abisul gol de sens
Ca 'n cutia cu chibrituri
Fac din gândul greu şi dens
O explozie de mituri.

Romulus Dianu

DANSUL D'ÉTÉ

lui A. MARIUS

Parcurgi elocvent de la început pomii
orânduiţi geometru cu mărcile jubiliare în album
coifeur verdele ondulează bucle prin grilaj
tunse în anotimp cu copii heraldici la castel

treci văzduhul decoltat înainte ca o rochie de bal
lipeşti buzele plic paşii înaintează prepeliţe n'pietriş } bis
şi la fiecare metru pătrat vara-ţi freacă fruntea cu
[odicolon

îţi place drumul pavat cu piatră cubică
la fel caetelor de aritmetică şi zar
e ora când plămânul se umflă păun sub piept
şi eşti sigur: pe acelaş drum în cer pe trotuarul drept
îngerii se pliubă cu drezina
bine înţeles numai acei cuminţi şi în costum marinar

ascultător genunchii cu reverenţe în dreptunghi
te conduc la dancingul în voci fosforescente „Tungsram"
cu valet purtând pe umeri exeme de aur
şi Ossy Rondje & Nino de la Amiral Palace von Berlin
pe parquet arteziană, gumilastic până în privirea de alu-
[minium

braţele de angora îţi strecoară pupile în dilatare
corpul caligraf dansează'n vârf de ochiul întins sârmă
prizeri surâsul alb cicatrizat surâsul hidretorapic
inima bate'n saxofon ritm sub coastele de azur
şi trupul ei salt mortal cu viraje şi aterizări
până în aeroarterâ destins

densul saltimbanc erupe erupe
în minutul cu respiraţia întreruptă de toba mare
capul cu păr difuz naufragiază peste gât
ochii Ossy-ei îţi trec prin degetele veverije
paşi-ţi treeră sângele în lung şi în lat } bis
acum muzica te defilează cu pas militar
auzi silaba fiecărui os steagul fiecărui zbor
şi pe pulpa de vocale pianotează unghii de fosfor

A V I

dacă ştiai Domnule te asigurai împotriva grindinei

spectator fără precauţie şi lentile magice
dansul s'a sfârşit
aplauzele zbucnesc stol speriat dintr'un plop
lumina ca o pasăre împăiată te priveşte — stop!
Ossy pleacă fluturând pe bordul gurii sexul interlop
Ossy bis
până acasă dansul îţi rămâne scris
note de muzică: pe nervii ce-ţi urcă în trup
cu sfântul Iacob în paradis.

GEORGE DINU

CELE 3 REVISTE

L'ART D'AUJOURDHUI
LES ARTS de la MAISON
L'ARCHITECTURE VIVANTE

Ediţia: A. Morancé
Paris VI 30-32 rue de Fleurus

de găsit pe masa fiecărui prieten al artei noua

VERTIGE

....une dynamite de l'esprit, une
nihiline russe inconnue jusqu'ici.
Nietzsche.

Au poète Georges Linze

Le jazz-band de la guerre
déchire de cris l'espace.
Ecartèlement de la race
Qui accouche sondain de toute la douleur !

Mordre de haineet de pitié le monde jusqu'au coeur.

Un sadique a renversé le corps vierge de la lumiere,
Le soleil anglais, en clignotant, se penche au-dessus,
Et, du bout des doigts.
Tâte ses membres nus.

J'ai froid.

Marcel Loumaye

Belgique.

TIMBRE

No. 3.

Incearcă-mi inima ca pe o minge nouă,
rechini au înălţat rugi şi val —
ploua

Când deopotrivă din Mai până 'n Mai
toarce ulei fochistul şi semnul regal
stai

Aşa bate speranţa la geam la inima-i
şi clopotul bisericei din Bâle
drei !

Filip Corsa

Extrème OCcident Européen

Nous avons dit:
Car enfin, superbe étrangeté, nous avons osé trouver, comme un sacrilége, dans les formes immobiles de l'art humain
d'incroyables vitesses
et ainsi Dieu qui est une commensurable
NAIVETÉ.

On crie: fin ou commencement! Que sait-on?
Au juste, il Ya une évidente révolution.
Les siécles de religion définie se tassent, encombrent et se dissolvent.
D'immenses présages montent sur le
Monde.
La jeunesse capte quelques ondes, et est maitresse — enfin — de ses destinées.

Les forces de réaction, paraît-il, se réjouissent des difficultés que rencontrent les novateurs, montrent la faillite de certaines écoles ou de certaines formules.
D'abord: qui croit la vérité unique et révélée?
L'Epoque s'agite en efforts divers, unis, ou contradictoires. De tous sortira l'essentiel.

Qui, pour certains, le cubisme est mort — (et pour eux cubisme signifie nos révolutions).
Mais l'idée même n'a rien à voir avec les individus
Les poussées souterraines du temps sont autrement irresistibles. La Selection, la fatigue (car la fatigue est grande de creér et de chercher) de quelques uns ne touchent en rien les principes vitaux et les figures occultes.

Le cubisme est un potentiel inventeur on réinventeur d'une esthétique et d'une compréhension.
Qui a construit la Machine à arrêter l'idée?
Tout le rire sec de nos fièvres répond.
De nos fiévres et de notre vie multiplieés.

Car un sens nonveau nons émeut.

Georges Linze

Belgique.

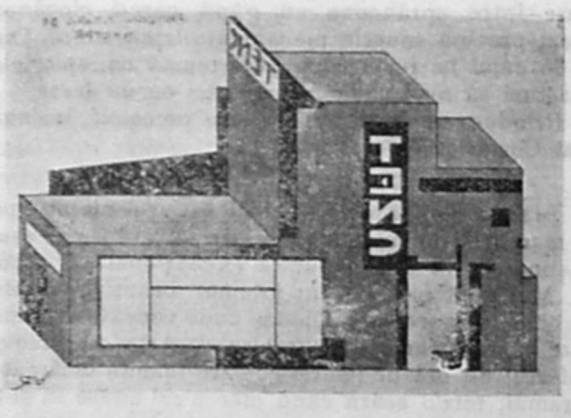

YER **Pavillon**

POVEŞTI PENTRU BOLNAVII DE OCHI

de F. BRUNEA

Circul — domnii mei — avea încă pânza sveltă, caii roibi doi, (albi la spectacolele de gală), eu musteaţă de frac, o caligrafie de bici cum sunt autografele princiare şi o gură înarmată până'n dinţi cu fel de fel de zâmbete mortale, pentru terorizarea stâmbăreselor la serata de adio.

Eram: *Duarez*, cu muşchii mobili ca nişte hamuri, ceafă de centurion şi un tricou sub care bănuiai un bufet de stejar cu sculpturi şi sertare, ca'n sufrageriile rentierilor, vara; *Banano*, singurul asociat fără cercel, bicepşii pironiţi de umăr precum prepeliţe la uşa băcăniilor şi un plămân ce nu ştia drept barometru decât piatra de moară sau zece burghezi (din public); *Costarica*, poetul, măscărici; elefantul era *Pedro*, fiindcă obligat să se ascundă de când evadase din Guyana; fraţii *Cobra* îşi brodau monograma la bara fixă; *Senora Papi*, baroneasa...

— Atât?

— Staţi. „Ultimul număr". SENZAŢIA!

Duarez aţâţa mirosul de hoit în opaiţele cu carbid, torţe aprinse la gura inimii plină de explozibil, trabum-trararabum marşul flaşnetei. Şi brusc Juanita! Prin uşa de pluş deadreptu'n aer. Prin uşa de pluş deadreptu'n creieri.

— Brr! Aprindeţi feştila, aruncaţi torţa! In aer burghezii! Bravo Juanita! Bravo Juanita!

* * *

Ca o fereastră spartă, trapezul. O clipă mai târziu, în tricou de solzi, ştiucă smucită de undiţă, Juanita.

Cum era? Nu ştiu. Cred că avea faţa brună cum e pielea de Cordova, fiindcă mă ustură încă un surâs alb, ca o explozie de magneziu. Ceeace-mi amintesc precis e un parfum în formă de şolduri şi o privire deasă şi complicată ca un nod de corabie.

„Închide ochii" ţipau nervoşi studenţii din Munchen, cu plăci de gramofon drept chipie.

Trapezul? Dracu ştie ce făcea. Era geamănă cu frânghia, şaradă fluidă, ermetică pentru tot ce profesiunea ne iscusise 'n tururi de forţă şi trucuri. Unde începea mişcarea? Cum evolua figura? Mister! Par'că lucra în apă, cu mădulare de sticlă, gesturi de abur.

Adesea ca să ne irite, repaosuri perfide, mişcări descompuse. Gata să prindem firul. Peste-o clipită cutremur. Străzile deveneau toboganuri, helestaie se flagelau cu peşti, cerul se pulveriza în turbine, sângele-şi schimba itinerariul. Juanita redevenea grimoir.

De după perdea, cu trompa de rechizită pe umăr, Pedro o urmăria sumbru şi concentrat. Se vedea că agăţase între sprâncene un gând care-i ciocănea fruntea, precum soneria mecanică vitrina stinsă. Din când în când îşi freca capul, de teamă ca spiralele gimnasticii să nu-i cadă pe grumazi ca un lasso.

— Prinde-o cu lupa, pune-i sare pe coadă, insinua amical Costarica.

* * *

Or Juanita evolua de şase luni în jurul aluniţei pe care marchizul cu nume geografic, o arbora deasupra jaboului. Nu era o aluniţă excepţională. Dimpotrivă. Mai mult însă de cât jobenul cenuşiu, bogate la de celuloid pare-se, era hanul unde veneau să complotez toate farmecele marchizului. Asta o deduc şi din sfertul de oră de isterie cu care Juanita încărcase programul, într'o seară când marchizul uitase să şi-o pue.

Trei zile după, Pedro, elefantul, avea şi el una. A trebuit să-şi defrişeze barba s'o poată instala. Ceeace era surprinzător, faţa lui rămăsese aceiaşi, ca o hârtie de muşte pe care n'o schimbă o gâză mai mult. Dacă nu ne-ar fi indicat'o, nici n'o vedeam.

Cineva îl denunţă Juanitei.

La prima întâlnire, fata îl osândi să caute în privirea ei maritimă, fosforescenţa unei aprobări. Pedro mistificat zâmbi. Atunci, subit, unghia Juanitei îi deslipi pailleta, cum ştergio pată. „Marchize ai un rival".

Două zile Pedro nu mâncă de cât unghii. A treia zi marchizul fu găsit la „Raţa goală" cu un pumnal întors de două ori, ca o cheie, în beregată. Se vedea imediat că la mijloc era furtul. Lipsia sufletul şi aluniţa.

In aceiaşi seară Juanita şi Pedro, fugiră călare pe roibii circului.

In port însă....

F. Brunea

ANTHOLOGIE revistă de avantgardă belgiană. Dir.: Georges Linxe. Liege, 104 Rue X hovémont.

L'ANTENNA. Dir.: Giuseppe Fabri. Corso Garibaldi 121, Milano.

MANOMETRE. Dir.: Emil Malespine. Lyon Cour Gambetta, 49

DER STURM, artă nouă. Dir.: H. Walden. Postdamerstrasse 134 a, Berlin.

M. PETRAŞCU **Masca (Bronz)**

INDEMN

De sub întunecimea unde zaci
Războinic sai din leneviri de iaz;
Ucide, spart ca soarele'n amiaz
Când umbrele se-ascund după
[copaci!

Gândire stearpă, drept ca o tulpină,
Din inima în care ai coborît
Să sugi iubirii sânu-i de urît —
Ridică-te în proprie lumină.

Și'n sbor — de cele nouă vămi să
[treci!
Ca să 'nfloreşti lucidă, din pustii
Şi albe ierni de fixe veşnicii,
În constelaţia unei arte reci.

Vladimir Stzinu

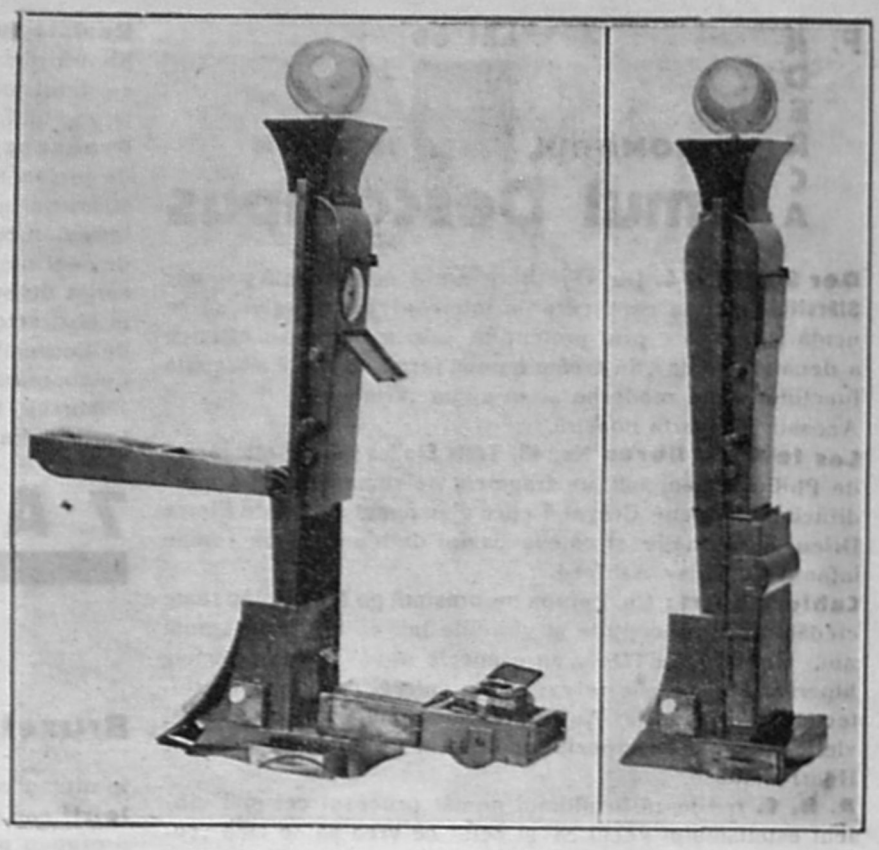

A. VESPREMIE — **Lampă-construcţie**

NOTE ■ CARTI ■ REVISTE

L'Age heureux de Sigfrid Undset, tradus din limba norvegă de V. Vindé, G. Sautereau şi A. J. Jouquey (ed. Kra).

Numele romancierei scandinave Sigfrid Undsed, e pe drept popular în Anglia, Statele-Unite şi Germania, dar foarte puţin cunoscute în Franţa şi la noi. *L'Age heureux* — evoluţia unei fete atrasă de artă şi care trece peste toate obstacolele din calea ei, afară de unul singur: dragostea de soţul său. Luptele, scrupulele, neliniştile cotidiene sunt descrise cu o emoţie nuanţată, cu o forţă tragică ce revelă pe un mare artist al scrisului. Ceeace mai trebuie semnalat e noutatea extraordinară a stilului romancierei norvegiene. „Simonsen" nuvela care succese, în volum, romanului, ne descoperă un alt aspect al geniului lui Sigfrid Undset. Este portretul unui modest amploiat care e caşi înecat în banalitate. Se poate spune că Undset ştie să găsească în viaţă tragicul cotidian şi că îl zugrăveşte cu o forţă stranie şi magnifică.

LA VIE DE LETTRES [redacted] ET DES ARTS

Dir.: NICOLAS BEAUDUIN

colaborează în No. 95 Max Iacob, Tristan Tzara, Beauduin, Gleizes Milosz, etc.

Examen de Conscience (les Cahiers du mois No. 21—22, un caiet pagini 240) Culegerea aceasta nu pretinde să exprime toate tendinţele morale, intelectuale şi literare de astăzi. Adună însă, mărturiile unor indivizi care n'au între dânşii nici o legătură de şcoală sau de bisericuţă şi cari, adesea, nici nu se cunosc.

Cu toată diversitatea lor, aceste mărturii trădează un anumit număr de preocupări şi de tendinţe comunn. Prin chiar aceasta ele sunt de preţ. S'au născut din incertitudinea şi groaza cari aparţin, desigur, tuturor vremurilor, dar a căror exacebare este una din caracteristicile tinerei literaturi de după războiu, atunci când omul pare a fi luat o cunoştinţă mai acută de complexitatea şi bogăţia sa.

Cea mai mare parte a textelor din „Examen de Conscience" pun în rândul întâi al preocupărilor autorilor lor, conştiinţa acestei dezordini, — ori cari ar fi formele pe cari le-a luat sau le poate luă.

Sinceritatea care a dictat aceste confesiuni le este un caracter capital. La origina fiecăreia dintre ele, se află nu un narcisism sau o vanitate, ci dorinţa de a vedea clar în sinea sa. Nimeni nu se lasă înşelat de cuvinte sau atitudini. Sunt puneri la punct — provizorii — sau recensencinte a căror nevoie a fost simţită de autori.

Les bandits tragiques de *Victor Méric* (Kra, ed.)

Victor Méric (nume cunoscut în jurnalismul revoluţionar) publică dramatica poveste a banditilor anarhişti cari, acum aproape cinsprezece ani, au terorizat Parisul şi Franţa întreagă. Dramă inegalabilă, zice autorul. In adevăr, nimic mai interesant decât peripeţiile acestei neuitate aventuri. Un pumn de revoltaţi ţinând în respect toate forţele sociale, repeziţi într'o raită mortală şi ameţitoare în contra societăţii. Sânge, la fiecare pagină. Omoruri, atacuri cu arma în mână, lupte în regulă cu poliţia şi armata. Crime, şi uneori eroisme, în ora sumbră a eşafodului.

Un Bonnot, un Garnier, un Valet, un Raymond-la-Science, un Soudy, şi-au lăsat numele lor sângeroase, istoriei: Dar nimeni nu i-a făcut să retrăiască intens ca în această carte. Niciodată n'au fost analizate şi evocate mediurile anarhiste cu atâta siguranţă şi spirit critic.

Peste toate, se ridică figura demnă de milă, şi atrăgătoare a unui inocent: Eugène Dieudonné.

„Banditii tragici" e mai mult decât un document istoric, e un roman de aventuri adevărate, captivant, straniu şi de un interes care, nici un moment nu descreşte.

F. ADERCA

LEI 60

ROMANUL MODERN

Omul Descompus

Der Styl 73-74. Dîr, Doesburg scrie o minunată pagină: **Sfârşitul artei** în care cere în interesul progresului să se ucidă „arta" care prin pretenţiile sale mincinoase estetice a denaturat viaţa „Să creăm o nouă formă de viaţă adequată funcţiilor vieţii moderne şi să uităm „arta".
Aceasta va fi arta noastră.

Les feuilles libres No. 43. **Trois Etoiles** poezie adevărată de Philippe Soupault, un fragment de roman din „La mort difficile" de René Crevel, Lettre d'un agent secret de Pierre Drieu la Rochelle şi câteva pagini dintr'un curios roman infantil de Daisy Ashford.

Cahiers d'Art: Ch. Zervos ne presintă pe Picasso cu toate ciudăţeniile, concepţiile şi viragiile lui, cu multe fotografii noi. Guaşele lui Dufy au o poezie nouă şi un meşteşug hipersensibil. Ruşii ne expun un întreg program de arhitectură prin pana lui Auffray cu cele mai noui proecte sovietice. Cronicele expoziţiilor de E. Thériade: Un minunat Henri Mattisse.

A. B. C. redijează în ultimul număr procesul cel mai violent estetismului vechi ca şi celui ce vrea să se zică „cubist". Ei scriu:
„Funcţionalismul singur crează forma". Contra „A thing of beauty is a joy for ever" Tatlin proclamă Arta organizatoare a vieţii nu ca o podoabă. Comparând cupolele renaşterei cu acele a unei firme noui industriale germane ei scriu „Die Technik hat dass spielen mit der Form lächerlich gemacht, hat die monumentalen aufgaben enttront. Die Technik hat die Zweiheit von Form und Aufgabe endgültig überwunden, dass Arhitekturgenie brotloss gemacht".

Innendekoration (A. Koch, Darmstadt). Număul din Iulie e aproape cu totul consacrat unui arhitect englez: Harry B Parker, un artist al interiorului. Dacă anglo-saxonii n'au creat încă „locuinţa de oraş", ea este azi conducătoarea unui lirism cu totul special „home"-ului. Ce ciudate par după aceste pagini acele câteva camere nemţeşti în acel gust baroc de care azi se şi leapădă cu drept cuvânt.

PASMO

Directeur: CERNIK

Revue Internationale moderne

PRAGA XII KORUNNI 1870

Deutsche Kunst und Dekoration ne prezintă un tânăr pictor münchenez W. Geiger. Sculptură de Beneş. Minunate fotografii de Surrealistul Man Ray: Derain, Picasso, Perdriat, Laurencin.
Arhitectura monumentale ciudate şi ceramică nouă.

L'architecture vivante

Documents sur l'activité ■ Coustructive dans tous les pays ■ Directeur: Jean Badovici ■ Abonnament annuel (4 Fascicules 125 francs ■ Editions Albert Morancé a Paris 30 & 32 Rue de Fleurus

La révolution Surréaliste

Dir.: A. BRETON 16, Rue Jaques Callot Paris

Cea mai din lume scandaloasă revistă

Revista lui Peltz. „Caetele lunare" nu se găsesc nici la librării nici la kioşcuri. Părintele lor a vrut să le înzestreze cu darul misterului. In umbră deci şi numai penttru prieteni şi iniţiaţi, revista lui Peltz îşi caută şi îşi găseşte drumul.
Praesens primul număr al revistei unei grupări moderne de pictori suprematişti şi de arhitecţi tineri polonezi:
„L'art de nos jours est étroitement lié a l'economie de la reflexion et de la perception. Au fur et à mesure que la vie devient mécanissée et maitrise les impressions, le besoin surgit de systematiser les formes. Les formes irrationelles et abstractes de l'art de nos jours ne sont qu'un abrégé de l'ensemble des phénoménes examinés.
Colaborează într'acest bogat număr: Malewitch, Rafalowitch, Zshorska, Witkovsky, B. Elkouken, Sijkurska, Starcov, Lahert, Malinovsky, I. P. Ond, Marc onssis, Doesburg.

7 ARTS

Hebdomadaire d'art et litterature

Bruxelles ■ Boulevard Leopold, 271

In ultimul număr s'au citat câteva rânduri din revista **„Vouloir"** cari erau poate cele mai juste critici aduse acelor ce presupun un sfârşit tragic „cubismului". Din greşeala, aceste rânduri au fost atribuite altuia şi nu autorului lor **Victor Servrancky** pictor şi critic belgian colaborator al „Contimporanului". Ele au fost extrase dintr'o conferinţă ţinută în lumea artistică din capitala Belgiei.

DE STIJL

revue d'art moderne

Aven. Schneider 64
Clamart-Paris

Dir.
Theo V. Doesburg

Au apărut în Albert Langen Verlag sub conducerea lui Gropius şi Moholy Nagy opt volume dintr'o serie: **Bauhausbücher** la care caloborează esteticianii, arhitecţii, pictorii şi scritorii şcoalei de artă nouă germană din Dessau Bauhaus).
Sunt cărţi artistice cari atacă problemele ştiinţei şi a tehnicei moderne sub aspectul legăturilor comune moderne.
1. **Wa'ter Gropiiy** în „Internaţionale arhitectur" colecţionează o culegere a celor maibune opere arhitectonice moder ne cari conduc către o cultură nouă a locuinţei europeene.
2. **Paul Klee** într'o serie sugestivă de desene ne înfăţişează exemple de pedagogie artistică nouă.
3. **O construcţie tip.** este volumul consacrat cu zeci de fotografii unei locuinţe complet executată de şcoală nouă din Dessau.
Dela detalii technice până la covoare totul este crescut dintr'o unitară şi sănătoasă concepţie a timpului nou.
4. **„Scena din Bauhaus"** este ilustrată în culori şi conţine zeci de idei şi experimente ale şcolei în domeniul teatral, al filmului, cabaretului şi circului nou.
5. **Piet Mondrian** este autorul **„Néoplasticismului"** şi ne împărtăşeşte gândirea sa adâncă asupra plasticei musicei şi teatrului nou.
6. **Noţiuni ale artei noi creatoare** de Theo v. Doesburg representantul celei mai de seamă grupări de artă din Europa: De Styl (Holanda.)
7. **Lucrările din urmă ale şcolei Bauhaus** sunt adevărate rezultate ale culturii noi de construcţie modernă.

Tip. REFORMA SOCIALĂ Bucureşti